

— Tjeneste, ogsaa kun skal have en Part af Supplementstillæget, saaledes at de, hvis de har været beskæftigede i to Kvartaler af 1918 og derefter faar Dyrtidstillæg for to Kvartaler, ogsaa faar Supplementstillæg for to Kvartaler, og har de været beskæftigede i tre Kvartaler og faaet Dyrtidstillæg for disse, faar de ogsaa Supplementstillæg for disse tre Kvartaler.

Med Hensyn til de Beløb, hvoraf det procentvise Løntillæg skal beregnes, er der af Udvalget stillet et Ændringsforslag, hvori det bestemmes, at der ved Beløbets Fastsættelse ikke kan medregnes Værdien af Brug af Jord, for saa vidt denne Jord er dyrket for Tjenestemandens egen Regning, idet man gaar ud fra, at Tjenestemanden saa har haft Fordel af den høje Pris for Avlsprodukterne; ej heller kan den tages med, hvis Jorden er bortforpagtet efter 1. August 1915 eller overdraget til Brug paa en saadan Maade, at Kapitelstaksten er lagt til Grund ved Afgiftens Beregning. I begge Tilfælde maa man nemlig gaa ud fra, at Konjunkturstigningen under Krigen er kommet Tjenestemanden til gode. Men jeg gør her udtrykkelig opmærksom paa, at naar der er benyttet Udtrykket: „at Afgiften er afhængig af Kapitelstaksten“, saa mener Udvalget, at Afgiften følger Kapiteltaksten. Der er nemlig overfor Udvalget nævnt Tilfælde, hvor Forpagtningskontrakten ganske vist lyder paa, at Kapiteltaksten skal lægges til Grund, men der er tilføjet, at Afgiften dog ikke maa komme under 10 Kr. pr. Td. og ikke over 10 Kr. 50 Øre pr. Td. Jeg antager i øvrigt, at saadanne Tilfælde er ganske ekstraordinære og vistnok ret enestaaende, og der er vist ikke i disse Tilfælde nogen Grund til at sige, at Kapitelstaksten bestemmer Afgiftens Størrelse. Jeg vil mene, at et saadant Tilfælde maa falde udenfor, hvad det nævnte Ændringsforslag tilsigter.

Hvad de øvrige Naturalieydelse angaar, nemlig Bolig, Brændsel og Belysning, er det Lovforslagets Hensigt at lade disses Værdi indgaa i de Beløb, hvoraf det procentvise Løntillæg skal beregnes. Der har i Udvalget været nogen Tvivl om Berettigelsen heraf, men da en Ændring paa dette Punkt i særlig Grad vilde gaa ud over Folkeskolens Lærere, idet de altsaa ikke vilde faa Boligen medregnet ved Lønningstillæggets Fastsættelse, og da det vistnok maa erkendes, at Lærerne og særlig Andenlærerne er meget daarligt stillede under denne Dyrtid, har Udvalget enstem-

ligt besluttet ikke at stille noget Ændringsforslag i denne Retning. Der vil ganske vist ogsaa gaa enkelte andre Etater med ind under denne Bestemmelse; blandt andet vil Forstetaten utvivlsomt have Fordel af, at der ikke foretages nogen Ændring; men hvad Forstetaten angaar, er Forholdet det, at denne Etat endnu ikke er ført op paa Standarden af 1908. Dens Lønningslov er af en ældre Dato, og den har derfor været daarligere stillet forholdsmæssigt end andre Etater, der har faaet deres Forhold forbedret og rettet efter Standarden af 1908.

Medens jeg omtaler Spørgsmaalet om, hvoraf og hvorledes Løntillæget skal beregnes, vil jeg gerne bemærke, at Udvalget indgaaende har drøftet, om det ikke var muligt i Loven at fastslaa, hvad der skal medregnes, og hvad der ikke skal medregnes. I Lovforslaget er der kun benyttet Udtrykket „den faste Pengeløn“, og dette Udtryk kan ikke uden videre siges at have en fastslaaet Betydning i vor Lovgivning; jeg kender i hvert Fald ingen Lønningslov, hvor dette Udtryk er indgaaet. Det har imidlertid vist sig ved Overvejelserne om dette Spørgsmaal, at det har været meget vanskeligt at fremskaffe en almindelig Formel, der tog netop det med, som skulde tages med, og ikke mere, og det har paa den anden Side vist sig at være vanskeligt at nævne alle de enkelte Tilfælde. Derfor har vi nøjedes med at tage et Samraad med den højtærede Finansminister om, hvorledes dette Udtryk skulde forstaaes, og der har i dette Samraad vist sig fuld Samstemighed mellem den højtærede Minister og Udvalget om Fortolkningen af dette Begreb, og derefter har vi i Udvalget ikke fundet os foranledigede til at stille Ændringsforslag paa dette Punkt.

Ogsaa Spørgsmaalet om, hvilke Tjenestemænd der overhovedet vil komme i Betragtning, har været drøftet indenfor Udvalget. Foruden de egentlige Statstjenestemænd, det vil altsaa sige Personer, som lønnes paa sædvanlig Maade, ved en Lønningslov, er der jo nemlig adskillige, hvis Lønningsforhold er noget afvigende fra de egentlige Statstjenestemænds Forhold. Det er de Folk, som er ansatte i Institutioner, der ingen særlig Lønningslov har, men hvis Lønningsforhold er fastslaaet ved kongelig Resolution eller paa anden Maade, og der er Folk, der arbejder under Institutioner, der har en Lønningslov, men som ikke selv er med paa denne Lønningslov, idet de er lønnede af Kontorholdsvederlag eller af en